पर्ास्य oder परास्य Adj. *wegzuwerfen.*

*पराह् m. *der folgende Tag.*

पराकृति f. *das im Widerspruch Stehen.*

पराह्ण m. *Nachmittag.*

पराह्ण fehlerhaft für पराह्ण. Nach den Grammatikern = परागतमहः.

परि 1) Adv. *a*) *rings, ringsum, umher* zu Spr. 867. — *b*) *ringsum, hier und dort,* so v. a. *reichlich* RV. 7,3,7. Häufig am Anf. eines Comp. als Ausdruck *der Fülle, des vollen Maasses, des hohen Grades.* — 2) Präp. *a*) mit Acc. α) *um* (örtlich und zeitlich). — β) *gegen, nach — hin, entgegen, gegenüber.* — γ) *hinaus über, mehr als.* — δ) **gegen,* so v. a. *in Bezug auf Jmd.* — ε) **zu Theil.* Mit अस् oder भू *Jmd zu Theil werden.* — ζ) *in distributiver Bed. वृक्षं वृक्षं परि सिञ्चति (nicht परिषिञ्चति) *Baum für Baum.* — *b*) mit Abl. α) *von — her, von — weg, aus — her.* — β) **um — herum,* so v. a. *ausserhalb, mit Ausschluss von, bis auf.* Auch verdoppelt. — γ) *nach Ablauf von.* — δ) *in Folge —, aus Anlass von, wegen.* — ε) *gemäss, nach, secundum* Pâr. Gṛhj. 2,11,12 (vgl. Âçv. Çr. 6,12,12). — *c*) *am Anf. und am Ende eines adv. Comp. *ausserhalb, mit Ausschluss von, bis auf.* — *d*) *am Anf. eines adj. Comp. *gegen* (als Ausdruck der Abneigung u. s. w.).

परिंश m. *das Beste von* (Gen.).

*परिकथा f. *eine Art Erzählung.*

परिकन्दल Adj. (f. आ) *strotzend von* (im Comp. vorangehend) Bhoǵapr. 88,24.

*परिकम्प m. 1) *heftiges Zittern.* — 2) *grosse Furcht.*

परिकम्पिन् Adj. *heftig zitternd.*

परिकर m. (adj. Comp. f. आ) 1) Sg. und Pl. *Gefolge, Dienerschaft* Bâlar. 161,4. — 2) Sg. und Pl. *Beistand, Hülfsmittel* 311,12. °भूत Adj. *auxiliaris* Comm. zu Ârjabh. S. 2, Z. 5. — 3) *Zubehör, Zuthat* Spr. 7260. Hemâdri 1,481,5. — 4) *Menge, Schaar* Bâlar. 178,6. — 5) *ein Gürtel, vermittelst dessen das Gewand aufgeschürzt wird.* परिकरं बन्ध् oder कर् *sich gürten zu,* so v. a. *sich anschicken —, Anstalten treffen zu* (Loc. oder Infin.). Daher bei den Lexicographen = आरम्भ, समारम्भ. — 6) in der Dramatik *Andeutungen der kommenden Handlung, die Keime des sogenannten Samens* (बीज) *im Schauspiel.* — 7) in der Rhetorik *die Anwendung spielender Beiwörter* Kâvjapr. 10,32. — 8) * *Untersuchung, Kritik.*

परिकरविन्यास m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

परिकरित Adj. *begleitet von* (Instr.) Vikramâṅkaḱ. 6,92.

परिकर्त m. = परिकर्तन 2) *b*) Bhâvapr. 5,85. Ḱaraka 8,11. °रुज् f. dass. ebend.

परिकर्तन 1) Adj. *zerschneidend.* — 2) n. *a*) *das Ausschneiden, Ausschälen.* — *b*) *Schneiden, stechender Schmerz.*

परिकर्तर् Nom. ag. *ein Priester, der an einem jüngern Bruder, während der ältere noch nicht verheirathet ist, die Hochzeitsceremonie vollzieht.*

परिकर्ति f. und °का f. = परिकर्तन 2) *b*) Bhâvapr. 5,85. Ḱaraka 8,6. 5,10. 6,3. 26. Am Ende eines adj. Comp. °कर्तिक 3.

1. परिकर्मन् n. 1) *das Herumsein um Jmd, Cult, Verehrung.* — 2) *Pflege des Körpers, das Salben und Schmücken desselben.* — 3) *Reinigung, Reinigungsmittel.* — 4) *Vorbereitungen zu* (im Comp. vorangehend). — 5) *eine arithmetische Operation.* — 6) *bei den Ǵaina *einer der 5 Theile des* Dṛshṭivâda H. 246.

2. *परिकर्मन् m. *Gehülfe, Diener.* Vgl. परिकर्मिन्.

परिकर्मय्, °यति 1) *salben, schmücken.* — 2) *bereiten, in Ordnung bringen.* — Vgl. अपरिकर्मितमति (Nachtr. 3).

परिकर्मिन् m. *Gehülfe, Diener.*

1. परिकर्ष m. *das Herumziehen, Herumschleppen.*

2. *परिकर्ष m. = परि + कर्ष.

परिकर्षण n. 1) = 1. परिकर्ष. — 2) *Kreis* Çulbas. 3,210.

परिकर्षिन् Adj. *Alles mit sich fortreissend.*

परिकलयितर् Nom. ag. *umschliessend* Mahâvirak. 75,7 (°यिता zu lesen).

*परिकलितिन् Adj. = परिकलितं येन सः.

परिकल्कन n. *das Betrügen.*

*परिकल्प m. 1) *Täuschung* (buddh.). — 2) Med. p. 27 fehlerhaft für परिकम्प.

परिकल्पना f. 1) *Bewerkstelligung.* रूप° so v. a. *das Annehmen einer Gestalt.* — 2) *Berechnung.*

परिकल्प्य Adj. *zu berechnen.*

*परिकाङ्क्षित m. = पारिकाङ्क्षिन्.

परिकायन (!) m. Pl. *eine best. Schule.*

परिकीर्तन n. *das laute Verkünden, Nennen.*

*परिकूट 1) m. N. pr. eines Schlangendämons. — 2) n. *eine Art Schutzwehr an einem Stadtthor.*

*परिकूल n. etwa *am Ufer gelegenes Land.* Vgl. परितीर.

परिकृश Adj. *überaus mager* u. s. w. Nom. abstr. °त्व n. *schlanker Wuchs* Lalit. 28,11.

परिकृष्ट m. N. pr. eines Lehrers.

*परिकेश m. gaṇa निरुदकादि.

परिकोप m. *heftiger Zorn.*

परिक्रम m. 1) * *das Lustwandeln.* — 2) *das Umschreiten, Durchwandern;* mit Gen. — 3) *das überall Hindringen.* — 4) *Uebergang* (?) RV. Prât. v. l. परिक्रम. — 5) *Reihenfolge, Ordnung.* — 6) *Mittel* (medic.) Ḱaraka 7,10. — परिक्रमाणां Müller, SL. 431 fehlerhaft für परिक्रमणात्.

परिक्रमण n. *das Umhergehen, Herumwandern.*

*परिक्रमसक्थ m. *Ziege.*

परिक्रय m. 1) *das in den Kauf Geben, Hingeben* (des Lebens). — 2) *Miethe.* — 3) *ein mit Geld erkaufter Friede.*

परिक्रयण n. *das Dingen, Miethen.*

परिक्रान्त n. *der Platz, auf dem Jmd umhergeschritten ist, die Fussstapfen* R. 2,100,10. 3,68,46.

परिक्रान्ति f. *Umlauf.*

परिक्रामम् Absol. *umherschreitend, herumgehend* Çat. Br. 12,8,3,17. Kâtj. Çr. 3,1,13. *umschreitend,* mit Acc. 17,5,20.

परिक्रामितक n. *das Umhergehen.* Nur Instr. als scenische Bemerkung Bâlar. 131,17. 140,6. Viddh. 87,5. Pr. P.

परिक्रिया f. 1) * *Umschliessung.* — 2) *Pflege* (des Feuers). परिष्क्रिया v. l. — 3) *Ausübung* (der Herrscherwürde). — 4) = परिकर 6).

परिक्री m. *ein best.* Ekâha.

परिक्रोश m. *Schreier;* vielleicht *ein best. Dämon* RV. 1,29,7.

परिक्लिष्ट 1) Adj. s. u. क्लिश् mit परि. — 2) *n. = परिक्लेश H. an. 4,302. Med. v. 57.

परिक्लेद m. *Nässe, Feuchtigkeit.*

परिक्लेदिन् Adj. *nässend, Feuchtigkeit ausscheidend.*

परिक्लेश m. *Beschwerden, Anstrengungen, Leiden, Qual.* Ausnahmsweise Pt.

परिक्लेष्टर् Nom. ag. *Quäler, Peiniger.*

परिक्वाणान Adj. *laut tönend.*

परिक्ष m. N. pr. v. l. für परिक्षित् VP.^{2} 4,162.

परिक्षय m. *das Schwinden, Verschwinden, Nachlassen, Aufhören, Untergang, Neige* (des Tages).

परिक्षर्व m. *häufiges Niesen.*

*परिक्षा f. *Koth, Dreck.*

परिक्षाण n. Pl. *Verkohltes.*

परिक्षाम Adj. *ganz abgemagert, ausgemergelt* Kâd. 80,12.

परिक्षालन n. *Waschwasser.*

परिक्षि m. N. pr. v. l. für परिक्षित् VP.^{2} 4,162.

परिक्षित् 1) Adj. *rings umher wohnend* (Agni), *rings sich ausbreitend* (Du. von Himmel und Erde). — 2) m. N. pr. verschiedener Fürsten.

परिक्षित 1) Adj. Hemâdri 1,700,21 fehlerhaft für परिचित. — 2) m. N. pr. v. l. für परिक्षित्